

в новата реалност. В този смисъл фолклорният хайдушки цикъл изгражда своя семантика, отговаряща на тези потребности.

Разглеждането на семантиката на фолклорния хайдушки цикъл предполага разкриване на онези механизми, които осъществяват връзката между смисъла и функцията на наследеното и новото съдържание, пряко съотнесени към конкретни явления и факти.

Определящо за това е съображението, изказано в увода, относително късния вариант на материала, който е обект на анализ, непредоставящ възможност за установяване на преки връзки с архаичното, но позволяващ да се проследи процесът на осмислянето му и в по-късните фолклорни произведения.

Необходимо е да се отбележи, че целта тук едва ли може да бъде цялостното и изчерпателно разкриване на семантиката на хайдушкия фолклор с формулиране на окончателни изводи. По-скоро идеята е да се предложи вариант на анализ на образната му система в контекста на наследените и възпроизвеждащи се знания и представи, битувачи във фолклора на конкретен регион.